

**Correctionele rechtbank van eerste aanleg West-
Vlaanderen
5 november 2021**

**Afdeling Brugge
Kamer B.15**

Vonnis

Vonnisnummer / Griffienummer
/2085

Naam van de beklaagden.
V.P. e.a.

Systeemnummer parket
18RK5171

Dossiernummer
20B001825

Notitienummer parket
KO/B/37/LG/2175/2018

IN DE ZAAK, ambtshalve vervolgd door het Openbaar Ministerie,

bij wie zich voegde als burgerlijke partij ter zitting van 18 augustus 2021:

L.S.C.E.,
RRN (...)
geboren te (...) (Colombia) op (...)
van Colombiaanse nationaliteit
ingeschreven te (...)

met een vordering zoals gesteld in de nota neergelegd ter zitting van 17/09/2021, gericht tegen de beklaagden;

burgerlijke partij, vertegenwoordigd door meester D.F., advocaat te (...);

bij wie zich voegde als burgerlijke partij ter zitting van 17 september 2021:

I.R.J.V.,
RRN (...)
geboren te (...) op (...)
van Colombiaanse nationaliteit
woonstkeuze doende op het adres van de raadsman, (...)

met een vordering zoals gesteld in de nota neergelegd ter zitting van 17/09/2021, gericht

tegen de beklaagden;

burgerlijke partij, vertegenwoordigd door meester D.F., advocaat te (...);

tegen:

BEKLAAGDEN:

V.P.J.,
RRN (...)
geboren te (...) op (...)
van Belgische nationaliteit
niet ingeschreven

eerste beklagde, overleden;

C.D.A.M.
RRN (...)
geboren te (...) (Dominicaanse Republiek) op (...)
ingeschreven te (...),
van Dominicaanse nationaliteit
terzake aangehouden en opgesloten in het penitentiair complex te (...)

tweede beklagde, bijgestaan door meester B.E., advocaat te (...);

R.R.G.P.
RRN (...)
geboren te (...) (Dominicaanse Republiek) op (...)
ambtshalve afgeschreven
van Dominicaanse nationaliteit
terzake aangehouden en opgesloten in het penitentiair complex te (...)

derde beklagde, bijgestaan door meester T.H., advocaat te (...);

V.F.J.M.
RRN (...)
geboren te (...) op (...)
van Belgische nationaliteit
ingeschreven te (...)

vierde beklagde, bijgestaan door meester V.D.B.S., advocaat te (...);

V.K.
RRN (...)
geboren te (...) (Thailand) op (...)
van Thaise nationaliteit
ambtshalve afgeschreven

vijfde beklagde, verstekmakend;

T.M.R.
RRN (...)
van Belgische nationaliteit
geboren te (...) op (...)
ingeschreven te (...)

zesde beklagde, bijgestaan door meester I.L. advocaat te (...) loco meester B.S., advocaat te (...);

T.M.
RRN (...)
van Belgische nationaliteit
geboren te (...) op (...)
ingeschreven te (...)

zevende beklagde, bijgestaan door meester H.F., advocaat te (...);

Naamloze vennootschap I.T.
met maatschappelijke zetel gevestigd te (...)
met als KBO-nummer (...)

achtste beklagde, vertegenwoordigd door meester V.L., advocaat te (...);

T.G.R.
RRN (...)
van Belgische nationaliteit
geboren te (...) op (...)
ingeschreven te (...)

negende beklagde, vertegenwoordigd door meester (...), advocaat te (...);

TENLASTELEGGING(EN)

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

A

het misdrijf mensenhandel te hebben gepleegd, zijnde de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, het nemen of de overdracht van de controle over hem, met als doel de uitbuiting van prostitutie of ander vormen van seksuele uitbuiting, waarbij zijn toestemming van geen belang was,
(art. 389 § 1 lid 1, 433 quinquies §§ 1. 1°, 2 en 4, en 433 novies §§ 1 en 5 Sw)

met name ten nadele van:

1. M.J.N.
2. G.Z.D.
3. R.C.S.
4. M.C.A.
5. D.N.
6. H.D.F.
7. R.X.

8. C.V.C.
9. S.F.R.M.
10. A.C.
11. S.D.
12. R.A.J.L.
13. S.F.D.M.
14. A.R.Y.
15. S.G.M.V.
16. P.L.L.J.
17. S.G.B.M.
18. B.H.R.E.
19. C.B.F.G.
20. H.D.Z.Y.
21. V.A.L.C.
22. M.V.D.M.
23. H.H.J.
24. C.L.M.
25. R.E.D.
26. S.L.M.
27. L.R.M.
28. L.S.C.E.
29. C.R.J.O.
30. S.M.S.
31. C.J.C.
32. V.E.M.
33. M.S.T.
34. S.D.S.I.
35. D.C.M.F.
36. I.R.J.V.
37. P.G.C.
38. G.P.D.

en andere, niet nader geïdentificeerde slachtoffers,

met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamenlijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken.

(art. 389 § 1 lid 1, 433 septies lid 1. 2° en 2, en 433 novies §§ 1 en 5 Sw)

met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt.

(art. 389 § 1 lid 1, 433 septies lid 1. 6° en 2, en 433 novies §§ 1 en 5 Sw)

met de omstandigheid dat het misdrijf een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging betrof, ongeacht of betrokkene de hoedanigheid van leidend persoon had of niet.

(art. 389 § 1 lid 1, 433 septies lid 1. 7° en 2, en 433 novies §§ 1 en 5 Sw)

te Deerlijk, Roeselare, Brugge en bij samenhang elders in het Rijk in de periode van 1 maart 2018 tot en met 18 augustus 2020

door V.P.J., C.D.A.M., R.R.G.P., V.K.,

B

ten einde eens anders driften te voldoen, een meerderjarige, zelfs met zijn toestemming, te hebben aangeworven, meegenomen, weggebracht of bij zich gehouden met het oog op het plegen van ontucht of prostitutie,

(art. 380 §§ 1. 1° en 7, en 382 §§ 1 en 4 Sw)

met name ten nadele van M.J.N., G.Z.D., R.C.S., M.C.A., D.N., H.D.F., R.X., C.V.C., S.F.R.M., A.C., S.D., R.A.J.L., S.F.D.M., A.R.Y., S.G.M.V., P.L.L.J., S.G.B.M., B.H.R.E., C.B.F.G., H.D.Z.Y., V.A.L.C., M.V.D.M., H.H.J., C.L.M., R.E.D., S.L.M., L.R.M., L.S.C.E., C.R.J.O., S.M.S., C.J.C., V.E.M., M.S.T., S.D.S.I., D.C.M.F., I.R.J.V., P.G.C., G.P.D.

en andere, niet nader geïdentificeerde slachtoffers,

met de omstandigheid dat het misdrijf een daad van deelneming aan de hoofdbedrijvigheid of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging betrof, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon had of niet, en de dader daarbij misbruik heeft gemaakt van de kwetsbare toestand waarin een persoon verkeert ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid.

(art. 380 §§ 3. 2° en 7, 381, en 382 §§ 1 en 4 Sw)

te Deerlijk, Roeselare, Brugge en bij samenhang elders in het Rijk in de periode van 1 maart 2018 tot en met 18 augustus 2020

door V.P.J., C.D.A.M., R.R.G.P., V.K.,

C

een huis van ontucht of prostitutie te hebben gehouden,

(art. 380 §§ 1. 2° en 7, en 382 §§ 1 en 4 Sw)

met de omstandigheid dat het misdrijf een daad van deelneming aan de hoofdbedrijvigheid of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging betrof, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon had of niet, en de dader daarbij misbruik heeft gemaakt van de kwetsbare toestand waarin een persoon verkeert ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid.

(art. 380 §§ 3. 2° en 7, 381, en 382 §§ 1 en 4 Sw)

1. te Roeselare in de periode van 1 maart 2018 tot en met 18 augustus 2020

door T.M.R., T.M., n.v. I.T., T.G.R.,

2. te Deerlijk, Roeselare, Brugge en bij samenhang elders in het Rijk in de periode van 1 maart 2018 tot en met 18 augustus 2020

door V.P.J., C.D.A.M., R.R.G.P., V.K.,

D

op welke manier ook, eens anders ontucht of prostitutie te hebben geëxploiteerd,

(art. 380 § 1. 4° en 7, en 382 §§ 1 en 4 Sw)

met name ten nadele van M.J.N., G.Z.D., R.C.S., M.C.A., D.N., H.D.F., R.X., C.V.C., S.F.R.M., A.C., S.D., R.A.J.L., S.F.D.M., A.R.Y., S.G.M.V., P.L.L.J., S.G.B.M., B.H.R.E., C.B.F.G., H.D.Z.Y., V.A.L.C., M.V.D.M., H.H.J., C.L.M., R.E.D., S.L.M., L.R.M., L.S.C.E., C.R.J.O., S.M.S., C.J.C., V.E.M., M.S.T., S.D.S.I., D.C.M.F., I.R.J., P.G.C., G.P.D. en andere, niet nader geïdentificeerde slachtoffers,

met de omstandigheid dat het misdrijf een daad van deelneming aan de hoofdbedrijvigheid of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging betrof, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon had of niet, en de dader daarbij misbruik heeft gemaakt van de kwetsbare toestand waarin een persoon verkeert ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid. (art. 380 §§ 3. 2° en 7, 381, en 382 §§ 1 en 4 Sw)

1. te Deerlijk, Roeselare, Brugge en bij samenhang elders in het Rijk in de periode van 1 maart 2018 tot en met 18 augustus 2020

door V.P.J., C.D.A.M., R.R.G.P., V.F.J.M., V.K.,

2. te Roeselare en bij samenhang te Antwerpen in de periode van 1 augustus 2020 tot en met 18 augustus 2020

door V.F.J.M.

E

kamers of enige andere ruimte te hebben verkocht, verhuurd of ter beschikking gesteld met het oog op prostitutie met de bedoeling een abnormaal profijt te realiseren.

(art. 380 §§ 1. 3° en 7, en 382 §§ 1 en 4 Sw)

met de omstandigheid dat het misdrijf een daad van deelneming aan de hoofdbedrijvigheid of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging betrof, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon had of niet, en de dader daarbij misbruik heeft gemaakt van de kwetsbare toestand waarin een persoon verkeert ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid. (art. 380 §§ 3. 2° en 7, 381, en 382 §§ 1 en 4 Sw)

1. te Roeselare en bij samenhang elders in het Rijk in de periode van 1 maart 2018 tot en met 18 augustus 2020

door T.M.R., T.M., n.v. I.T., T.G.R.,

2. te Deerlijk, Roeselare, Brugge en bij samenhang elders in het Rijk in de periode van 1 maart 2018 tot en met 18 augustus 2020

door V.P.J., C.D.A.M., R.R.G.P., V.K.,

F

wetens en wederrechtelijk kinderpornografisch materiaal als bedoeld in paragraaf 4, 1°, 2° of 3°, van artikel 383 bis van het Strafwetboek, te hebben verworven, in zijn bezit te hebben gehad of zich, met kennis van zaken, door middel van informatie- en communicatietechnologie, de toegang daartoe te hebben verschaft, te weten 1 kinderpornografische foto op zijn gsm te hebben bewaard

(art. 100 ter, en 383 bis §§ 2, 4 en 5 Sw)

bij samenhang te Izegem en elders in het Rijk in de periode van 1 maart 2018 tot en met 18 augustus 2020

door R.R.G.P.,

G

opzettelijk zegels op het pand te Roeselare, (...), op bevel van het openbaar gezag gelegd, te hebben verbroken,

(art. 283 en 284 lid 1 Sw)

bij samenhang te Roeselare in de periode van 18 augustus 2020 tot en met 15 december 2020
door **T.G.R.**,

Bijzondere verbeurdverklaring

De **n.v. I.T.** wordt tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig de artikelen 42, 1° en 382ter Sw. te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van:

- het onroerend goed gelegen te Roeselare, (...) en kadastraal gekend als: sectie en perceelnummer: (...)
partitie: P0000 aard: huis
oppervlakte: (...);
- het onroerend goed gelegen te Roeselare, (...) en kadastraal gekend als: sectie en perceelnummer: (...)
partitie: P0000 aard: huis
oppervlakte: (...).

(cfr. kaft 5, map 2)

V.P.J. wordt tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig de artikelen 42, 3° en 43bis van het Strafwetboek te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van 16.040 euro, zijnde de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit de tenlasteleggingen A, B, C2, D1 en E2 zijn verkregen, waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de beklaagde, de geldwaarde ervan dient te ramen.

C.D.A.M. wordt tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig de artikelen 42, 3° en 43bis van het Strafwetboek te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van 17.533 euro, zijnde de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit de tenlasteleggingen A, B, C2, D1 en E2 zijn verkregen, waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de beklaagde, de geldwaarde ervan dient te ramen.

R.R.G.P. wordt tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig de artikelen 42, 3° en 43bis van het Strafwetboek te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van 28.500 euro, zijnde de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit de tenlasteleggingen A, B, C2, D1 en E2 zijn verkregen, waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de beklaagde, de geldwaarde ervan dient te ramen.

V.K. wordt tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig de artikelen 42, 3° en 43bis van het Strafwetboek te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van 152.770 euro, zijnde de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit de tenlasteleggingen A, B, C2, D1 en E2 zijn verkregen, waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de beklaagde, de geldwaarde ervan dient te ramen.

V.F.J.M. wordt tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig de artikelen 42, 3° en 43bis van het Strafwetboek te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van 1.500 euro, zijnde de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit de tenlastelegging D2 zijn verkregen, waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de beklaagde, de geldwaarde ervan dient te ramen.

n.v. I.T. wordt tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig de artikelen 42, 3° en 43bis van het

Strafwetboek te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van 78.850 euro, zijnde de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit de tenlasteleggingen C1 en E1 zijn verkregen, waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de beklaagde, de geldwaarde ervan dient te ramen.

T.M.R. wordt tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig de artikelen 42, 3° en 43bis van het Strafwetboek te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van 50.260 euro, zijnde de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit de tenlasteleggingen C1 en E1 zijn verkregen, waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de beklaagde, de geldwaarde ervan dient te ramen.

(cfr. kaft 5, map 4)

PROCEDURE

Gezien de beschikking van de Raadkamer van 9 juli 2021 waarbij de inverdenkinggestelden, met aanneming van verzachtende omstandigheden voor de tenlasteleggingen waarop criminele straffen zijn gesteld, naar de correctionele rechtbank werd verwezen voor de hoger omschreven tenlasteleggingen.

Gelet op de dagvaarding aan de beklaagden betekend.

Gezien de stukken van de bundel.

Gelet op de vorderingen van de burgerlijke partijen.

Gehoord het openbaar ministerie in zijn vordering.

Gehoord de tweede, derde, vierde, zesde en zevende beklaagde in hun antwoorden en verdediging, daartoe bijgestaan door hun raadsman.

Gehoord de achtste en negende beklaagde in hun antwoorden en verdediging, daartoe vertegenwoordigd door hun raadsman.

De eerste en vijfde beklaagde zijn niet verschenen, noch iemand voor hen.

De tweede en derde beklaagde drukten zich uit in de Spaanse taal en werden bijgestaan door een door de rechtbank aangestelde en beëdigde tolk.

De rechtspleging verliep in de Nederlandse taal.

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.

BEOORDELING

A. OP STRAFGEBIED

1. Verbetering dagvaarding

Onder tenlastelegging D.1 dient de dagvaarding verbeterd te worden door de schrapping van de

woorden "V.F.J.M."

Zij werd immers niet verwezen door de raadkamer voor deze tenlastelegging. Het betreft een louter materiële vergissing, zodat niets de verbetering daarvan in de weg staat.

2. Relevante feiten

Het dossier neemt een aanvang met het aanvankelijk proces-verbaal K0.37.L6.02175/2018 waarin informatie dat er via redlights.be minstens sedert maart 2018 een verhoogd aanbod van seksuele diensten tegen betaling werd aangeboden in Harelbeke en Deerlijk, met de bijzonderheid dat de diensten werden geleverd door (vaak transseksuele) Latijns-Amerikaanse dames, wordt gerelateerd aan de informatie dat er aan een villa in de (...) te Deerlijk 's nachts opvallend veel passage is en dat er veel dames van vreemde origine worden gespot.

Op dit adres staat P.J. ingeschreven, die werkt voor de Firma S.T., waarvan eerste beklagde zaakvoerder is. De huur wordt volgens P.J. betaald door eerste beklagde, die zelf samen met zijn partner, vijfde beklagde, woont in (...).

Op 3 en 17 juli 2018 werd een controle uitgevoerd in het pand gelegen aan de (...) in Deerlijk. Daar werden tweede en vijfde beklagde aangetroffen, alsook een aantal dames zonder geldige verblijfsvergunning. Tweede beklagde werd verhoord op 19 juli 2018. Zij was destijds illegaal naar België gekomen en in de prostitutie verzeild geraakt. Via Payoke bekwam ze een verblijfsstatuut. In februari 2018 kwam ze voor het eerst in contact met eerste beklagde, voor wie ze sinds april werkt met een arbeidscontract. Ze bevestigde dat ze de schakel was tussen eerste beklagde en de meisjes. Haar job bestaat erin te zorgen voor de verhuur van de kamers van de panden in Deerlijk en Roeselare aan de meisjes en het beheer van de zoekertjes en advertenties op de website redlights.be. Ze werkte soms als telefoniste voor de meisjes en beantwoorde de telefoontjes van de klanten. Ze inde ook de dagelijkse huurgelden (30,00 euro/dag) die de meisjes dienden te betalen aan eerste beklagde en gaf deze dagelijks af aan eerste beklagde. Ze verklaarde dat ze niet wist dat de meisjes illegaal waren.

Bij de controle werd ook een geldsom van 1.071,00 euro van tweede beklagde in beslag genomen alsook meerdere gsm-toestellen en de huurcontracten die met de meisjes gesloten waren.

Uit navraag bij het kadaster bleek dat eerste beklagde het pand in Roeselare huurde van achtste beklagde.

Uit het bankonderzoek bleek dat er op de rekeningen van eerste beklagde en zijn partner, vijfde beklagde, een groot aantal aanzienlijke cash-stortingen plaats vonden, dat er maandelijks huurgelden werden betaald aan achtste beklagde, dat eerste beklagde voor een bedrag van 88.275,00 euro had gefactureerd aan zijn eigen vennootschap voor geleverde prestaties, doch dat dit vermoedelijk inkomsten uit prostitutie betrof. Verder bleek dat tweede beklagde vaak betalingen deed aan L.M.B., het bedrijf dat de website redlights.be uitbaat.

Verder werden ook de gsm-toestellen van de aanwezige meisjes uitgelezen, wat bevestigde dat zij allemaal actief waren in de prostitutie. Zij werden ook verhoord. Een aantal van hen verklaarden dat zij 80,00 euro huurgeld per dag moesten betalen voor het gebruik van een kamer. Uit het verhoor van A.R.Y. komt naar voor dat tweede beklagde en haar partner (D.L.C.S.S.) voor eerste beklagde werken, dat zij hen in de prostitutie gepusht hebben, dat tweede beklagde de zaken organiseerde en hiervoor zelfs haar dertienjarige dochter inschakelde en dat ze amper een vergoeding ontving voor de geleverde prestaties en dreigden haar identiteitspapieren af te nemen.

Op 4 juli 2019 wordt een nieuwe controle uitgevoerd in het pand aan de (...) te Deerlijk. Er worden opnieuw een aantal transseksuele meisjes aangetroffen van Latijns-Amerikaanse origine die werkzaam zijn als prostituee. C.B.F.G. verklaarde dat 'M. (C.D.A.M.)' (tweede beklagde) een week geleden haar kwam oppikken aan het station en haar naar het pand in Deerlijk had gebracht. Ze moest 560,00 euro huur per week aan haar betalen. Zij werkte volledig zelfstandig en deed alles zelf (condooms en glijmiddel voorzien, zelf advertenties plaatsen en telefoon opnemen). Indien tweede beklagde de telefoon overnam van de meisjes, dienden zij 50% van hun inkomsten af te staan.

Op 17 september 2019 worden vier huiszoekingen uitgevoerd in de panden gelegen te Roeselare in de (...) en aan de (...) te Deerlijk in de (...) en te Hooglede, (...).

Alle panden waren ingericht als bordelen. Er werden verschillende reis- en identiteitsdocumenten aangetroffen, simkaarten en telefoons en grote hoeveelheden cash-geld.

De in de panden aanwezige prostituées werden verhoord en ook zij verklaarden dat ze de huurgelden moesten betalen aan tweede beklagde. S.D.S.I. diende 490,00 euro te betalen voor één kamer voor 3 dagen en ook 10 à 15 euro per klant moest afstaan aan een tussenpersoon. V.A.L.C. verklaarde dat zij 30,00 euro huur per dag moest betalen en voor de diensten van de receptioniste 10,00 euro per klant. H.D.Z.Y. verklaarde dat zij (en andere meisjes) 50% van alle inkomsten dienden af te staan aan tweede beklagde, die alles besliste. Eerste beklagde zag ze niet zo veel. C.L.M. verklaarde dat tweede beklagde de advertenties plaatste voor haar, dat zij 100,00 euro per dag diende te betalen aan tweede beklagde en dat haar partner (die zij herkent als derde beklagde), het geld komt innen. R.E.D. verklaarde dat zij 70,00 euro per dag moest betalen aan tweede beklagde, die goed op de hoogte was van haar precaire/illegale situatie maar daar misbruik van maakte volgens haar. Ook de andere aangetroffen personen, L.R.M., S.L.M., H.H.J. legden gelijklopende verklaringen af.

Op 4 december 2019 werd tot een controle overgegaan van een pand, gelegen aan de (...) te Brugge, waarvan twee appartementen ook bleken gehuurd te zijn door eerste en vijfde beklagde van de n.v. H.R.E. Er werden een aantal prostituées aangetroffen, waaronder de burgerlijke partij L.S.C.E. In haar verhoor bevestigde zij dat tweede beklagde (onder de naam 'M') haar naar Roeselare had gebracht en dat zij 80,00 euro per dag huur moest betalen aan tweede beklagde. Bovendien moest zij de helft van alle inkomsten afgeven. Ook C.R.J.O. bevestigde dat zij naar hier was gekomen als sekswerker, dat C.D.A.M. haar afhaalde aan het station en hen voerde naar het pand, dat zij 80,00 euro huurgeld per dag moesten betalen en bovendien de helft van de inkomsten moesten afstaan. Andere prostituées, zijnde S.M.S., C.J.C., V.E.M. zo verklaarden dat zij op zelfstandige basis werkten en een kamer huurden van tweede beklagde in het appartement voor 80,00 euro per dag.

Op 17 december 2019 werden tweede en derde beklagde verhoord. Tweede beklagde bevestigde dat zij een relatie heeft met derde beklagde, dat zij werkte voor eerste beklagde en dat haar taak erin bestond de kamers te verhuren, de advertenties te plaatsen en de huurgelden te innen. In totaal waren er een 35- tal kamers verdeeld over de verschillende panden. Het huurgeld bedroeg 80,00 euro per dag per kamer en moest zij dagelijks afgeven aan eerste beklagde, in totaal 1.000,00 à 1.500,00 per dag. Derde beklagde verklaarde dat hij tewerkgesteld was door eerste beklagde als klusjesman om het onderhoud van de panden te doen. Met de prostitutieactiviteiten heeft hij geen uitstaans.

Op 18 augustus 2020 werd opnieuw een huiszoeking uitgevoerd in het pand gelegen aan de (...) te Roeselare. Het pand doet nog steeds dienst als huis van ontucht. De aanwezige prostituées (G.P.D., P.G.C.) bevestigen dat zij werkten voor C.D.A.M. (tweede beklagde) en dat zij 50% van hun inkomsten dienden af te staan en 80,00 euro huur per dag moesten betalen voor de kamer, dat meestal dagelijks werd geïnd.

Op zelfde datum wordt ook een huiszoeking uitgevoerd in een pand, gelegen aan de (...) te Izegem,

waar tweede en derde beklagde wonen. Naar aanleiding van deze huiszoeken worden tweede en derde beklagde gearresteerd en worden zij uitvoerig verhoord door de politie en onderzoeksrechter, die besliste hen aan te houden.

Aangezien bleek dat een aantal van de panden werden gehuurd via achtste en/of negende beklagde, werd op 4 november 2020 een huiszoeking uitgevoerd in het n.v. I.T. dat zich met de verhuur bezighield van de panden en werd de zaakvoerder, V.P.C., verhoord over de betrokkenheid van de zesde, zevende, achtste en negende beklagde.

Op dezelfde datum werd ook een huiszoeking uitgevoerd in de woning van het gezin van T.M.R. en zijn inwonende zoon T.M., die verhoord werden op 10 en 9 november 2020 over hun betrokkenheid bij de activiteiten van eerste beklagde. Ook in de woning van T.G.R. werd op die datum een huiszoeking uitgevoerd en hij werd verhoord op 16 november 2020.

Op 21 december 2020 wordt een huiszoeking uitgevoerd in een pand gelegen aan (...) te Antwerpen, waar vierde beklagde wordt aangetroffen. Ze wordt verhoord en verklaarde dat ze is begonnen werken als telefoniste voor tweede beklagde in de zomer van 2020 en ook de profielen van de meisjes aanmaakte, en hield tweede beklagde systematisch op de hoogte van alle activiteiten via WhatsApp.

Bij het verder onderzoek werden ook de gsm-toestellen van de beklagden en de bij de huiszoeking aangetroffen prostituties uitgelezen en werd de communicatie tussen tweede, derde en vierde beklagde geëxploiteerd. Ook werd er uitvoerig getapt op de telefoonnummers van tweede, derde, zesde, zevende, achtste en negende beklagde en werd een doorgedreven financieel- en patrimoniumonderzoek gevoerd.

Op 14 januari 2021 werden tweede en derde beklagde uitvoerig herverhoord.

Op 1 maart 2021 werd op last van de onderzoeksrechter met gerechtsdeurwaardersexploot lastens n.v. I.T. strafrechtelijk bewarend beslag gelegd op de onroerende goederen gelegen aan de (...) te Roeselare en aan de (...) te Roeselare.

In april 2021 werden T.G.R., T.M.R., T.M. en V.P.C. allen herverhoord.

3. Nopens het verval van strafvordering in hoofde van eerste beklagde

Blijkens het uittreksel uit het rijksregister (kaft 1, onderkaft "dagvaardingen") is eerste beklagde overleden op (...) in Thailand. Het overlijdensattest werd opgemaakt door de bevoegde autoriteiten te Thailand en wordt gestaafd door een medisch attest, opgesteld op (...) door Dr. S.L., specialist forensische geneeskunde, verbonden aan het (...) ziekenhuis, waar eerste beklagde gestorven is.

Het strafdossier bevat geen elementen die toelaten te twifelen aan de correctheid of waarachtigheid van deze informatie.

Overeenkomstig artikel 20, 1e lid Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering vervalt de strafvordering door de dood van de verdachte.

De strafvordering is bijgevolg vervallen in hoofde van V.P.J.

4. Beoordeling ten gronde

a. Algemeen

Onder mensenhandel (tenlastelegging A) wordt volgens artikel 433quinquies §1 Strafwetboek verstaan de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, de wisseling of de overdracht van de controle over hem met als doel 1° de uitbuiting van prostitutie of ander vormen van seksuele uitbuiting, 2° de uitbuiting van bedelarij, 3° het verrichten van werk of het verlenen van diensten, in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid, 4° het wegnemen van organen in strijd met de wet van 13 juni 1986 betreffende het wegnemen en transplanteren van organen of van menselijk lichaamsmateriaal in strijd met de wet van 19 december 2008 inzake het verkrijgen en het gebruik van menselijk lichaamsmateriaal met het oog op de geneeskundige toepassing op de mens of het wetenschappelijk onderzoek of 5° of deze persoon tegen zijn wil een misdaad of een wanbedrijf te doen plegen.

Het basismisdrijf wordt volgens artikel 433quinquies Strafwetboek §§ 2 en 4 bestraft met gevangenisstraf van één jaar tot vijf jaar en met geldboete van 500,00 euro tot 50.000,00 euro, waarbij de boete zoveel keer wordt toegepast als er slachtoffers zijn. Als verzwarende omstandigheden worden volgens artikel 433septies Strafwetboek onder meer in aanmerking genomen: 1° het misdrijf werd gepleegd t.o.v. een minderjarige, 2° het misdrijf werd gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin een persoon verkeert t.g.v. zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze heeft dan zich te laten misbruiken, 3° het misdrijf werd gepleegd door direct of indirect gebruik te maken van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang, 4° het misdrijf werd gepleegd met opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar brengen van het leven van het slachtoffer, 5° het misdrijf veroorzaakte een ongeneeslijk lijkende ziekte, hetzij een blijvende fysieke of psychische ongeschiktheid, hetzij het volledig verlies van een orgaan of het gebruik ervan, hetzij een zware verminking, 6° van de betrokken activiteit werd een gewoonte gemaakt of 7° de betrokken activiteit betreft een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon heeft of niet. In het basismisdrijf mensenhandel is geweld, dwang en/of onvrijheid niet als constitutief bestanddeel voorzien.

Bovendien blijkt uit artikel 433quinquies, §1, 2° Strafwetboek dat de toestemming van de in het eerste lid bedoelde persoon met de voorgenomen of daadwerkelijke uitbuiting in deze van geen belang is. Het direct of indirect gebruik van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang is slechts een verzwarende omstandigheid voorzien in artikel 433septies, 3° Strafwetboek.

Het materieel bestanddeel van het misdrijf, zoals omschreven onder artikel 380 §1, 1° Strafwetboek (tenlastelegging B) omvat het aanwerven, meenemen, wegbrengen of bij zich houden van een meerderjarige met het oog op het plegen van seksuele handelingen met een derde, teneinde deze laatste zijn driften te voldoen. Of die persoon daarin toestemt, is geen criterium. De handeling is immers hoe dan ook strafbaar gesteld, zelfs met zijn of haar toestemming. (DE NAUW, A., *Inleiding tot het Bijzonder Strafrecht*, Kluwer, 2005, nr. 178). Het moreel of zedelijk bestanddeel bestaat er in iemand anders zijn driften te voldoen. Een eventueel winst oogmerk of het voldoen van de eigen driften zijn dus niet relevant.

Het houden van een huis van ontucht of prostitutie (artikel 380§1, 2° Strafwetboek, tenlastelegging C) veronderstelt enerzijds dat de dader met een zekere regelmaat onderdak verleent aan personen die

daden van ontucht of prostitutie stellen en anderzijds dat de lokaalhouder uit deze activiteit een direct of indirect voordeel puurt. Wat het eerste aspect van het misdrijf betreft, volstaat het dat de verdachte het gekwalificeerde gedrag in haar of zijn inrichting toegelaten heeft. Het is dus voldoende dat de beklagde wetens en willens de gelaakte handelingen in zijn inrichting heeft toegelaten, opdat het misdrijf aan de houder van het huis zou worden toegerekend. Het tweede aspect van het misdrijf vereist dat de dader financieel voordeel heeft. Het is echter niet vereist dat dit financieel voordeel een abnormale omvang aanneemt (zie: Dendermonde, 8 april 2003, *T. Strafr.*, 2004, 193).

Artikel 380 §1,3 ° Strafwetboek (tenlastelegging E) viseert zij die een kamer of een andere ruimte ter beschikking stellen met het oog op prostitutie teneinde een abnormaal profijt te realiseren. Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 13 april 1995 blijkt dat de wetgever hoofdzakelijk een abnormale huurprijs beoogde en dat hij niet het enkele begrip « nettowinst of belastbare winst » in aanmerking heeft genomen, maar de voorkeur heeft gegeven aan het begrip « profijt », een begrip dat ruimer is en door de rechter ten gronde moet worden aangevuld, dat verder reikt dan het fiscale begrip winst en duidelijk verwijst naar de financiële voordelen en de activa in het algemeen die worden verkregen door abnormale huurprijzen die worden opgelegd aan vreemdelingen of aan prostituees (Parl. St., Kamer, 1993-1994, nr. 1381/6, p. 16). Het door de wetgever bedoelde 'abnormaal profijt' moet aldus aangezien worden in de zin van het 'abnormaal' profiteren of voordeel trekken van en uit de omstandigheid dat de huurder in een bijzonder zwakke positie staat tegenover de verhuurder (zwakke positie van prostituee, de ligging van de panden en de mogelijkheden om te huren en dergelijke) teneinde veel hogere dan 'normale' - redelijke huurprijzen te vragen.

Voor wat betreft het misdrijf van artikel 380 §1, 4° Strafwetboek (exploitatie van prostitutie, tenlastelegging D) viseert deze bepaling eenieder die op systematische d.i. op geregelde of georganiseerde wijze voordeel haalt uit andermans prostitutie of ontucht. Met andere woorden: exploiteren dient te worden vertaald door «uitbaten», aanwenden, voordeel halen uit, gebruik maken van. De omvang van het voordeel, het nadeel berokkend aan de persoon die zich overlevert aan de ontucht of de medewerking van het slachtoffer zelf, komen daarbij niet in aanmerking (VANDEPLAS A., Het houden van een huis van prostitutie of ontucht, R.W., 2004-2005, 112, STEVENS L. en DE WANDELEER D, «De zedenwetten van 27 maart en 13 april 1995», *A.J.T.*, Dossier 1997-98, 16; DE NAUW A., Inleiding tot het bijzonder strafrecht», 3e ed., p. 112, nr. 186)

Een vereniging tenslotte is strafrechtelijk een feitelijk begrip en omvat het zich verbinden met anderen tot een misdadig opzet, waarbij dit samenwerkingsverband als een eenheid naar buiten zal optreden. Een klein aantal personen kan reeds volstaan om een vereniging te vormen, gezien door het bundelen van hun activiteit het sociaal gevaar ontstaat. De vereniging moet geen uitgesproken karakter van bestendigheid vertonen. Het volstaat dat ze een werkelijk bestaan heeft en dat de leden ervan aan elkaar verbonden zijn om te handelen op het geschikte ogenblik (zie nuttig: Cass., 21 oktober 1963, R.D.P. 1963-64, 269). Een hiërarchisch georganiseerde structuur is evenmin vereist.

Het moreel bestanddeel van het misdrijf bestaat in de bewuste wil van de bende lid te zijn. Ieder bendelid moet nochtans niet noodzakelijk op de hoogte zijn en van de volledige samenstelling of organisatie van de bende én van alle doelstellingen ervan (zie nuttig: DE SWAEF M, *Bendevorming en criminele organisaties*, in X., *Strafrecht en strafvordering, Artikelsgewijze commentaar met overzicht van rechtspraak en rechtsleer*, Antwerpen, Kluwer).

Het maatschappelijk gevaar dat artikel 322 Strafwetboek wil bestraffen is evenwel meer dan alleen de overeenkomst waarbij verschillende personen beslissen om gezamenlijk misdrijven te plegen. Occasioneel overleg met het oogmerk om een misdaad of een wanbedrijf te plegen is geen georganiseerde vereniging (zie nuttig: Cass. 20 februari 2013, P.2013.112.F).

b. De tenlasteleggingen A, B, C.2, D.1 en E.2 in hoofde van tweede, derde en vijfde beklagde

Tweede, derde en vijfde beklagde worden vervolgd wegens:

- mensenhandel met als doel de uitbuiting van prostitutie, met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand van de slachtoffers, met de omstandigheid dat van deze activiteit een gewoonte werd gemaakt en met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd in het kader van een vereniging (tenlastelegging A)
- het aanwerven van meerderjarigen met het oog op het plegen van ontucht of prostitutie met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand van de slachtoffers en met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd in het kader van een vereniging (tenlastelegging B)
- het houden van een huis van ontucht met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand van de slachtoffers en met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd in het kader van een vereniging (tenlastelegging C.2)
- exploitatie van andermans ontucht of prostitutie met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand van de slachtoffers en met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd in het kader van een vereniging (tenlastelegging D.1)
- het verhuur van kamers met het oog op prostitutie met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand van de slachtoffers en met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd in het kader van een vereniging (tenlastelegging E.2)

De feiten onder de tenlasteleggingen A, B en D.1 werden niet betwist door de verdediging van tweede en derde beklagde (behoudens wat de incriminatieperiode betreft voor derde beklagde) en komen op basis van de strafinformatie en de behandeling van de zaak ter terechtzitting bewezen voor in hoofde van tweede en derde beklagde. De rechtbank verwijst daartoe naar de gelijklopende verklaringen, afgelegd door de diverse slachtoffers, de verklaringen van tweede en derde beklagde in hun verhoren, het gevoerde financieel onderzoek, de tapmaatregelen en de analyse van telefonische-, WhatsApp- en e-mailcommunicatie.

Ook de tenlasteleggingen C.2 en E.2, met inbegrip van de verzwarende omstandigheden komen bewezen voor in hoofde van tweede en derde beklagde.

Uit de verklaringen van de slachtoffers komt naar voren dat tweede beklagde haar taak erin bestond te zorgen voor de verhuur van de kamers van de panden aan de prostituées, het dagelijks innen van de huurgelden, het beheer van de zoekertjes en advertenties op de website redlights.be, het beantwoorden de telefoontjes van de klanten en het innen van een vergoeding voor deze door haar geleverde diensten aan de prostituees.

Tweede beklagde, daarin bijgestaan door haar partner, derde beklagde, verleende niet alleen onderdak aan de prostituees en stelde de kamers niet louter ter beschikking maar organiseerde op actieve en gestructureerde wijze de prostitutie in de door haar beheerde panden, zoals uiteengezet in het hierboven geschetst feitenrelaas. Dat derde beklagde daarbij ook een actieve rol speelde, blijkt genoegzaam uit de e-mailcommunicatie die werd aangetroffen bij de uitlezing van zijn gsm-toestel, de WhatsApp-berichten waaruit blijkt dat hij logistieke ondersteuning bood aan de sekswerkers en het financieel onderzoek, waaruit blijkt dat er grote sommen cash geld werden gestort op rekening van derde beklagde.

Bij het verhuur van deze kamers beoogden en realiseerden zij bovendien een abnormaal profijt. Uit de samenlezing van zowat alle tewerkgestelde prostituees blijkt dat zij gemiddeld 80,00 euro huur per dag per kamer dienden te betalen, wat neerkomt op een maandelijks huurprijs per kamer van +/- 2.400,00 euro. Dat tweede en derde beklagde de opbrengsten moesten innen voor rekening van eerste beklagde, en zijzelf dus geen grote winsten hebben gemaakt, zoals zij voorhouden, doet aan de strafbaarheid geen afbreuk. Zij handelden minstens als mededader aan het realiseren van het abnormaal profijt door eerste beklagde, ook als zij zelf daar een eerder beperkt economisch voordeel uit genoten. Meerdere prostituees (S.D.S.I., C.L.M., H.H.J.) verklaarden daarbij dat ook derde beklagde mee instond voor de dagelijkse collecte van de huurgelden, zodat ook hij als mededader moet worden beschouwd. Bovendien werden er op rekening van tweede beklagde in de periode oktober 2018 tot maart 2020 een grote stroom aan inkomsten door cash-stortingen gegenereerd en werden de huurgelden vanaf januari 2020 (minstens gedeeltelijk) gestort op rekening van derde beklagde, zodat derde en tweede beklagde, anders dan zij zelf voorhouden, zelf ook een abnormaal groot profijt realiseerden.

Voor wat derde beklagde betreft komen de feiten onder de tenlastelegging A, B, C.2, D.1 en E.2 evenwel slechts bewezen voor vanaf 1 april 2019. Derde beklagde heeft pas sedert april 2019 een relatie met tweede beklagde en het komt niet bewezen voor dat hij voordien reeds betrokken was bij haar activiteiten. Bij de eerste politiecontroles op 3 en 17 juli 2018 werd derde beklagde ook niet aangetroffen en geen van de ondervraagde prostituees (R.C.S., G.Z.D., B.H.R.E., C.B.F.G.) vermeldt derde beklagde in hun verhoor.

Op basis van de gegevens verzameld tijdens het gerechtelijk onderzoek en het onderzoek ter terechtzitting, zijn er naar het oordeel van de rechtbank onvoldoende overtuigende objectieve en met elkaar overeenstemmende elementen voorhanden teneinde de strafrechter tot de redelijke zekerheid te brengen dat vijfde beklagde zich schuldig heeft gemaakt aan de haar ten laste gelegde misdrijven onder tenlasteleggingen A, B, C.2, D.1 en E.2. De rechtbank verwijst daartoe naar:

- het gegeven dat geen van de ondervraagde prostituees vijfde beklagde een rol toebedelen in het organiseren en exploiteren van de prostitutie en de meeste prostituees verklaren haar zelfs nog nooit gezien te hebben;
- vijfde beklagde nooit verhoord werd, zodat zijzelf ook nooit enige verklaringen/bekentenis omtrent haar eventuele betrokkenheid heeft afgelegd;
- het gegeven dat tweede beklagde, naar aanleiding van de huiszoeking op 17 september 2019 verklaarde dat vijfde beklagde de woning reeds definitief zou verlaten hebben, wat strookt met de bevragingen van de luchthavenautoriteiten, waaruit blijkt dat vijfde beklagde een laatste maal werd gecontroleerd op 25 mei 2019 om 8.33u op de nationale luchthaven van Brussel/Zaventem, en dit voor vertrek. Nadien is zijn België nooit meer binnen gekomen;
- het gegeven dat noch tweede, noch derde beklagde in hun verhoren aanduiden dat vijfde beklagde zou betrokken zijn bij het organiseren, faciliteren of doen uitoefenen van de prostitutieactiviteiten door de sekswerkers. Tweede beklagde verklaarde in haar verhoor van 18 augustus 2020 uitdrukkelijk dat alles met eerste beklagde te regelen was en dat vijfde

- beklaagde er nooit was;
- het gegeven dat V.P.C., die binnen het immokantoor dat de zaken van n.v. I.T. behandelde, betrokken was bij de verhuur van de panden van n.v. I.T. waarin bordelen waren gevestigd, verklaarde in haar verhoor van 18 november 2020 dat zij vijfde beklagde nog nooit had gezien.

Dat de inkomsten uit prostitutie en kamerverhuur werden gestort op rekeningen waarvan vijfde beklagde titularis was, is niet voldoende om te besluiten dat zij mededader was aan de haar ten laste gelegde feiten. Alle betrokken personen verklaarden dat de inkomsten bestemd waren voor eerste beklagde. Uit het bankonderzoek blijkt dat er slechts beperkt inkomsten werden gestort op de rekeningen waarvan eerste beklagde titularis was. Eerste beklagde was wel volmachthebber op alle rekeningen van vijfde beklagde, zodat het meer dan aannemelijk is dat hij deze gelden op de rekeningen stortte en de gelden op deze rekeningen beheerde en inde.

c. De tenlasteleggingen D.2. in hoofde van vierdebeklaagde

Vierde beklagde wordt onder tenlastelegging D.2 vervolgd wegens exploitatie van andermans ontucht of prostitutie met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand van de slachtoffers en met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd in het kader van een vereniging.

Vierde beklagde heeft de tenlasteleggingen op zich niet betwist, wel de verzwarende omstandigheden.

Op grond van de strafinformatie en de behandeling van de zaak ter terechtzitting komt de tenlastelegging

D.2 met inbegrip van de verzwarende omstandigheden wel bewezen voor in hoofde van vierde beklagde. De rechtbank verwijst daartoe naar het verhoor van vierde beklagde, afgenomen op 21 december 2020 en de uitlezing van de WhatsApp-communicatie van vierde beklagde.

Het strafdossier toont afdoende aan dat er een vereniging actief was die gedurende een periode van meer dan twee jaar zich heeft beziggehouden met het aanwerven van Zuid-Amerikaanse transseksuelen met het oog op hun tewerkstelling in de prostitutie en exploitatie hiervan. De internationale context, het groot aantal slachtoffers, de samenwerking door verschillende personen, het uitbaten van meerdere bordelen, allemaal gespecialiseerd in dezelfde niche van transseksuele sekswerkers, het logistiek organiseren en regelen van de prostitutieactiviteiten (waarbij vierde beklagde als telefoniste optrad) en de reclame daarvoor op het internet, het gebruiken van meerdere oproepnummers, zijn allemaal elementen die het bestaan aantonen van een zeer goed georganiseerde vereniging waarvan het duidelijk is dat het eigenlijke en enige doel van deze vereniging het verwezenlijken van winst is.

Dat vierde beklagde maar een zeer korte periode tewerkgesteld was binnen de vereniging, neemt niet weg dat zij niet onwetend kon zijn dat zij zich inschreef in een goed georganiseerde quasi professionele criminele vereniging gelet op haar afgelijnde taakomschrijving, waarbij zij specifiek instond voor de contacten met de klanten, de administratieve en logistieke taken behartigde (aanmaken en opvolgen profielen op redlights.be, het bijhouden van prestatiefiches (duurtijd geleverde diensten, ontvangen inkomsten). Dit alles klemt des te meer nu zij niet gerekruteerd werd, maar zelf spontaan heeft gesolliciteerd bij tweede beklagde in juni 2020.

Het misbruik van de precaire situatie van de slachtoffers staat eveneens vast op grond van de vaststellingen van het strafdossier. De slachtoffers bevinden zich allen illegaal op het Belgisch grondgebied. Ze hebben geen geldige verblijfs- of identiteitsdocumenten, kennen de taal niet en

hebben weinig of geen financiële middelen. Ze zijn volledig aangewezen op het goedgevoelen van beklaagden om geld te verdienen, om te worden gehuisvest en om in hun levensonderhoud te voorzien en hebben aldus geen andere keuze meer dan zich te laten misbruiken.

d. De tenlasteleggingen C.1 en E.1 in hoofde van zesde, zevende, achtste en negende beklagde

- Zesde, zevende achtste en negende beklagde worden vervolgd wegens:
het houden van een huis van ontucht met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand van de slachtoffers en met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd in het kader van een vereniging (tenlastelegging C.1);
- het verhuur van kamers met het oog op prostitutie met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand van de slachtoffers en met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd in het kader van een vereniging (tenlastelegging E.1).

Lopende het gerechtelijk onderzoek en ter terechtzitting van 17 september 2021 betwistten zesde, zevende, achtste en negende beklagden met de meeste klem de hen ten laste gelegde feiten zodat moet worden nagegaan of de gegevens van de strafinformatie, getoetst aan de behandeling van de zaak ter terechtzitting, wel volstaan om met de rechtens vereiste zekerheid te oordelen dat beklaagden deze hen ten laste gelegde feiten wel effectief hebben gepleegd en er schuldig aan zijn, dan wel of er ter zake (minstens) sprake is van gereede twijfel, in welk geval zich de vrijspraak opdringt.

De feiten en omstandigheden, vervat in de bewijsmiddelen die in het kader van de bewijsvoering door het openbaar ministerie en/of de burgerlijke partij worden naar voor gebracht, dienen de rechter te overtuigen en een beklagde kan niet regelmatig worden veroordeeld dan wanneer het bewijs wordt geleverd dat hij/zij de dader is van het misdrijf of de mededader van een strafbaar feit.

Het staat steeds aan de rechter te onderzoeken of alle constitutieve bestanddelen van het aangeklaagde misdrijf verenigd zijn en de regel dat elke persoon als onschuldig wordt beschouwd zolang zijn schuld niet bewezen is, vormt de grondslag van de bewijslastregeling. Dit betekent dat dus op de beklagde geen bewijslast rust met betrekking tot zijn onschuld. De regel volgens welke twijfel in het voordeel van de beklagde geldt, is een corollarium van het vermoeden van onschuld en de bewijslast rust op de openbare aanklager of de burgerlijke partij.

Naar het oordeel van de rechtbank komen de aan zesde, zevende, achtste en negende beklagde ten laste gelegde feiten van tenlastelegging C.1, met inbegrip van de verzwarende omstandigheden nochtans wel degelijk ten genoegen van recht bewezen voor in hun hoofde op basis van de hierna weergegeven elementen van de strafinformatie, die samengenomen ter zake elke redelijke twijfel uitsluiten, zeker wanneer getoetst aan de behandeling van de zaak ter terechtzitting, met name:

- De analyse van het e-mailverkeer dat werd aangetroffen op de gsm van derde beklagde: zo werd er doorgestuurd e-mailverkeer gevonden, afkomstig van zesde beklagde, waaruit blijkt dat er besprekingen zijn geweest tussen zesde en derde beklagde over de heropstart, dat zesde beklagde informatie zocht over de benodigde vergunningen, waaruit blijkt dat zesde beklagde zeer actief betrokken was bij de organisatie van de prostitutiehuizen. Ook stuurde zesde beklagde linken door met informatie over de juridische aspecten van prostitutie.
- De analyse van het e-mailverkeer op de computer van zesde beklagde, waaruit zijn

verregaande betrokkenheid blijkt bij het verhuren van de panden voor prostitutiedoeleinden, waarbij hij poogt met eerste beklagde constructies op poten te zetten met stromannen om de zaken weer te kunnen opstarten (e-mailverkeer tussen eerste en zesde beklagde uit de periode eind januari 2020 - begin februari 2020 en mei 2020, zie navolgend proces-verbaal 515044/2020).

- Het gegeven dat zevende beklagde 4 vestigingseenheden had als zelfstandige, die telkens gevestigd waren op de adressen, eigendom van n.v. I.T., waar ook de bordelen werden uitgebaat (pand (...)), dit om de ware aard van de activiteiten die er plaats vonden te verdoezelen.
- De verklaring van tweede beklagde van 18 augustus 2020 waarin zij stelt dat negende beklagde lang heeft samen gewerkt met eerste beklagde en zeer goed weet wat er in de panden gebeurt.
- De verklaring van 18 november 2020 van V.P.C., vennoot van het immokantoor dat zich bezighield met de verhuur van de panden van n.v. I.T., waarbij zij verklaarde dat negende beklagde steeds de huurders voor de panden, waaronder eerste beklagde aanbracht, dat hij het pand aan de (...) zelfs had aangekocht om direct door te verhuren aan eerste beklagde, dat eerste beklagde goed gekend was bij de familie T., dat tweede beklagde de rechterhand was van eerste beklagde, dat zichzelf en negende beklagde na het vertrek van eerste beklagde naar Thailand initieel niet verder wouden verhuren aan tweede beklagde omdat zij het niet langer zagen zitten dat daarin massagesalons waren gevestigd, maar dat zesde en zevende beklagde grote druk zetten om toch aan tweede beklagde door te blijven verhuren en zevende beklagde daarbij volledig op de hoogte was gesteld door eerste beklagde die hem vanuit Thailand zou begeleiden bij de heropstart.
- De e-mail van eerste beklagde van 29 januari 2020 aan negende beklagde gericht, waarin hij vraagt of het niet mogelijk is om zevende beklagde te laten huren, zeker omdat er al veel is geïnvesteerd in de villa's, dat tweede en derde beklagde voor alles zullen instaan waarbij hij hen daarbij zal begeleiden en dat zevende beklagde weet hoe alles in elkaar zit, net zoals tweede beklagde.
- Het gegeven dat in de huurcontracten stond gestipuleerd dat er kamerverhuur voor seksuele activiteiten zou plaats vinden en dat ook de brandverzekeraar (verzekeringkantoor V.) hieromtrent vragen stelde en polissen liet opmaken waarbij voor de drie panden, verhuurd door n.v. I.T., vermeld staat dat het gaat om "kamers voor verhuur (sexrisico)", wat aantoont dat zesde, zevende, achtste en negende beklagde zeker op de hoogte waren van de prostitutieactiviteiten.
- Het gegeven dat er een overlegvergadering heeft plaats gevonden tussen 17 februari 2020 en 2 maart 2020 tussen tweede, derde en negende beklagde op het immokantoor van V.P.C. voor de verhuur van de panden te bespreken.
- De verklaring van negende beklagde in zijn verhoren van 16 november 2021 en 7 april 2021 dat hij de beheerder/bestuurder is binnen n.v. I.T. en ook het geld beheert.
- De resultaten van de tapmaatregelen op de telefoonnummers van zesde, zevende, achtste en negende beklagde. Opvallend daarbij is dat zesde en negende beklagde in telefoongesprek van 4 en 9 november 2020 afspreken welke strategie ze zullen hanteren bij hun verhoren.
- Het herverhoor van tweede beklagde van 14 januari 2021, waarin zij bevestigde dat zesde, zevende en negende beklagde wist dat de huizen waren ingericht als prostitutiehuizen, dat eerste beklagde regelmatig geld (de opbrengst van de uitbating) moest brengen naar negende beklagde en dat eerste, zesde, zevende en negende beklagde er bij haar hadden op aangedrongen dat zij de activiteiten zou verderzetten nadat eerste beklagde naar Thailand vertrokken was.

Uit de samenlezing van alle hierboven weergegeven bewijselementen komt naar voor dat de panden

van achtste beklagde initieel werden verhuurd aan eerste beklagde, dat er tussen eerste en negende beklagde zeer veel samenspraak bestond en wanneer eerste beklagde naar Thailand was verhuisd, vooral zesde en zevende beklagde, in overleg met eerste beklagde insisterden dat de uitbating van de prostitutiehuizen zou worden verdergezet door tweede en derde beklagde. Zesde, zevende, achtste en negende beklagde hebben daarbij alles in het werk gesteld opdat de uitbating zou kunnen plaats vinden door niet enkel de panden te verhuren maar ook door de nodige logistieke, administratieve ondersteuning te bieden. Dat zij niet op de hoogte waren van de ware aard van de activiteiten die in de panden werden ontplooid (prostitutie) is volstrekt ongeloofwaardig gelet op hun verregaande betrokkenheid bij de exploitatie.

Om strafbaar te zijn op grond van artikel 380 §1,3 ° Strafwetboek is vereist dat zij die een kamer of een andere ruimte ter beschikking stellen met het oog op prostitutie hierbij beogen een abnormaal profijt te realiseren.

Het pand aan de (...) te Roeselare werd met een handelshuurovereenkomst verhuurd aan 3.000,00 euro per maand. Het pand aan de (...) te Roeselare werd als woning verhuurd aan 950,00 euro per maand en het pand aan de (...) werd verhuurd à rato van 1.000,00 euro per maand.

Rekening houdend met de ligging, het type panden en de grote van de panden en de aard van de huurovereenkomst (handelshuur dan wel woninghuur), komen de gevraagde huurprijzen marktconform voor, zodat er naar het oordeel van de rechtbank geen abnormaal profijt werd gerealiseerd of gepoogd te realiseren.

Op basis van de gegevens verzameld tijdens het gerechtelijk onderzoek en het onderzoek ter terechtzitting, komt de tenlastelegging E.1 bijgevolg niet bewezen voor in hoofde van zesde, zevende, achtste en negende beklagde en worden zij daarvoor vrijgesproken.

e. De tenlasteleggingen F in hoofde van derde beklagde

Derde beklagde wordt onder tenlastelegging F vervolgd wegens het verwerven of het bezit van kinderpornografisch materiaal.

Naar aanleiding van de huiszoeking en arrestatie van derde beklagde, uitgevoerd op 18 augustus 2020, werd zijn gsm-toestel in beslag genomen. Bij de uitlezing van dit toestel werd 1 foto weerhouden waarop te zien is hoe twee kleuters/peuters seksueel misbruikt worden.

Op basis van de strafinformatie en de behandeling van de zaak ter terechtzitting, komt de tenlastelegging F bewezen voor in hoofde van derde beklagde.

f. De tenlasteleggingen G in hoofde van negende beklagde

Negende beklagde wordt onder tenlastelegging G tenslotte vervolgd wegens zegelverbreking.

Op 15 december 2020 stellen de verbalisanten vast dat de verzegeling van het pand gelegen aan de (...) te 8800 Roeselare verbroken werd. Ter plaatse treffen zij negende beklagde aan, die toegeeft dat hij het zegel verbroken heeft. Negende beklagde verklaarde in zijn verhoor van 7 april 2021 dat hij niet binnen geweest was in de woning maar enkel het zegel verbroken heeft om te kijken welke sleutel paste op het verzegelde slot... Nochtans stelden de verbalisanten vast dat verschillende ramen openstonden, wat aantoont dat er iemand de verzegelde woning had betreden.

Hoe dan ook, het loutere feit van de verwijdering van het aangebrachte zegel en/of de bijhorigheden ervan dan wel van de verzegelde afsluiting zelf is voldoende om het materieel bestanddeel van de zegelverbreking op te leveren (Cass., 10 maart 1992, Arr. Cass., 1991-92, 653, R. W., 1992-93, 399 met noot). Wat het moreel bestanddeel betreft, vereist de wet dat dit opzettelijk gebeurt, i.e. een algemeen opzet, waarbij het volstaat dat wetens en willens gehandeld werd. Er is geen bedrieglijk opzet of bijzondere intentie vereist.

De feiten onder tenlastelegging G zijn dan ook bewezen in hoofde van negende beklaagde.

5. De strafmaat

De lastens beklaagden bewezen verklaarde feiten zijn laakbaar en getuigen van een manifest gebrek aan respect voor de maatschappelijke normen in hun zoektocht naar gemakkelijk geldgewin. Hun handelen getuigt tevens van een fundamenteel gebrek aan respect voor de fysieke, psychische en seksuele integriteit van hun slachtoffers.

Het gedrag van beklaagden kan dan ook maatschappelijk geenszins worden getolereerd en dient maatschappelijk streng te worden afgekeurd.

De straftoemeting moet niet alleen de vergeldingsbehoefte dienen maar ook de preventie. De op te leggen straf moet dan ook van aard zijn de beklaagden ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken, hen aan te sporen tot meer verantwoordelijkheidsbesef en tot het naleven van de wet.

De straftoemeting moet voorts worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van de beklaagden zoals die blijkt uit hun strafrechtelijk verleden, gezinstoestand en arbeidssituatie voor zover bekend

De bewezen verklaarde feiten van de tenlastelegging zijn met elkaar verbonden door eenheid van misdadig opzet, zodat overeenkomstig artikel 65 lid 1 Strafwetboek slechts één straf moet worden opgelegd.

Tweede beklaagde

Tweede beklaagde is een vrouw, geboren in de Dominicaanse Republiek in (...). Zij kwam rond 2010 aan in België waar zij toen zelf seksueel werd uitgebuit. Zij heeft thans een relatie met derde beklaagde. Zij werd reeds twee keer veroordeeld wegens inbreuken op de verkeerswetgeving en werd recent correctioneel veroordeeld wegens gelijkaardige feiten door de correctionele rechtbank Antwerpen, bij vonnis van 19 oktober 2020.

Tweede beklaagde verkeert in voorlopige hechtenis sedert 18 augustus 2020.

Ter zitting van 17 september 2021 verzocht tweede beklaagde de opslorping te willen uitspreken met het vonnis van 19 oktober 2020 van de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, Afdeling Antwerpen.

De rechtbank is van oordeel dat toepassing dient gemaakt te worden van artikel 65, lid 2 Strafwetboek en de opslorping kan worden uitgesproken met het vonnis van de correctionele rechtbank Antwerpen, Afdeling Antwerpen van 19 oktober 2020, waarbij zij werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 30 maanden met uitstel van tenuitvoerlegging voor wat betreft de helft van de opgelegde gevangenisstraf voor een periode van 5 jaar en tot een geldboete van 12.000,00 euro, met uitstel voor een termijn van drie jaar voor wat betreft 3/4en van de opgelegde geldboete.

De rechtbank stelt vast dat de misdrijven die het voorwerp waren van het in kracht van gewijsde gegaan vonnis van de correctionele rechtbank Antwerpen, Afdeling Antwerpen van 19 oktober 2020 en de thans aanhangige feiten, aan voormeld vonnis voorafgaand, samen de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van eenzelfde misdadig opzet. Het betreft identieke feiten van seksuele uitbuiting, gepleegd in de daarop aansluitende periode.

De rechtbank is van oordeel dat de bij vonnis van 19 oktober 2020 uitgesproken straf echter geen voldoende bestraffing uitmaakt voor alle misdrijven samen en dat een bijkomende straf zich opdringt. Rekening houdende met de aard, de ernst, de omvang en de duurtijd van de feiten, vormt een bijkomende effectieve gevangenisstraf van 30 maanden en een bijkomende geldboete van 250,00 euro een passende bestraffing als aangewezen maatschappelijke reactie tegen het deviant gedrag van beklagde die haar duidelijk moeten maken dat zij zich in de toekomst dient te schikken naar de geldende strafnormen en dat seksuele uitbuiting onder geen beding kan getolereerd worden.

De bijkomende geldboete - deels met uitstel van tenuitvoerlegging bekleed - dient bij toepassing van artikel 380 §7 Strafwetboek vermenigvuldigd te worden met het aantal slachtoffer, namelijk 38, zodat de boete bepaald wordt op 9.500,00 euro.

Beklaagde werd nooit eerder veroordeeld tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan 12 maanden of tot een gelijkwaardige straf die in aanmerking genomen wordt overeenkomstig artikel 99bis van het Strafwetboek, en de opgelegde gevangenisstraf gaat vijf jaar gevangenisstraf niet te boven. De beklagde verkeert derhalve in de wettelijke voorwaarden voor uitstel van de tenuitvoerlegging van de straf.

Derde beklagde

Derde beklagde is een man, geboren in de Dominicaanse Republiek in (...). Hij heeft thans een relatie met tweede beklagde. Hij beschikt over een blanco strafregister.

Derde beklagde verkeert in voorlopige hechtenis sedert 18 augustus 2020.

Beklaagde verzocht op de zitting van 17 september 2021 in hoefdorde een straf deels met uitstel te willen toekennen, waarbij enkel de voorlopige hechtenis effectief is.

Rekening houdende met de aard, de ernst, de omvang en de duurtijd van de feiten, vormen een gevangenisstraf van 3 jaar en een geldboete van 1.000,00 euro, deels met uitstel van tenuitvoerlegging bekleed, een passende bestraffing als aangewezen maatschappelijke reactie tegen het deviant gedrag van beklagde die hem duidelijk moeten maken dat hij zich in de toekomst dient te schikken naar de geldende strafnormen en dat seksuele uitbuiting onder geen beding kan getolereerd worden.

De geldboete dient bij toepassing van artikel 380 §7 Strafwetboek vermenigvuldigd te worden met het aantal slachtoffer, namelijk 38, zodat de boete bepaald wordt op 38.000,00 euro.

Beklaagde werd nooit eerder veroordeeld tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan 12 maanden of tot een gelijkwaardige straf die in aanmerking genomen wordt overeenkomstig artikel 99bis van het Strafwetboek, en de opgelegde gevangenisstraf gaat vijf jaar gevangenisstraf niet te boven. De beklagde verkeert derhalve in de wettelijke voorwaarden voor uitstel van de tenuitvoerlegging van de straf.

Overeenkomstig artikel 382 § 1 Strafwetboek dient de derde beklagde tevens veroordeeld te worden tot de ontzetting van de rechten genoemd in artikel 31 Strafwetboek voor een termijn van vijf jaar.

Vierde beklagde

Vierde beklagde is een vrouw van Belgische nationaliteit, geboren in 1991. Zij geniet een leefloon en woont samen met haar twee jonge kinderen. Zij werd reeds drie keer correctioneel veroordeeld wegens eigendomsdelicten.

Beklaagde verzocht op de zitting van 17 september 2021 in hoofdorde een straf deels met uitstel te willen toekennen.

Rekening houdende enerzijds met de aard en de ernst van de feiten en het ongunstig strafregister van vierde beklagde maar anderzijds ook met de beperkte omvang en incriminatieperiode vormen een gevangenisstraf van 1 jaar en een geldboete van 1.000,00 euro, deels met uitstel van tenuitvoerlegging bekleed, een passende bestraffing als aangewezen maatschappelijke reactie tegen het deviant gedrag van beklagde die haar duidelijk moeten maken dat zij zich in de toekomst dient te schikken naar de geldende strafnormen en dat seksuele uitbuiting onder geen beding kan getolereerd worden.

Voor wat betreft de berekening van de geldboete in het licht van artikel 380 §7 Strafwetboek is de rechtbank van oordeel dat ten aanzien van vierde beklagde - gelet op de zeer beperkte incriminatieperiode - niet het aantal in de dagvaarding onder tenlastelegging D voorziene aantal slachtoffers kan weerhouden worden. Bij gebreke aan concrete identificatie van de slachtoffers in haren hoofde, wordt de boete bepaald op 1.000,00 euro.

Overeenkomstig artikel 382 § 1 Strafwetboek dient de vierde beklagde tevens veroordeeld te worden tot de ontzetting van de rechten genoemd in artikel 31 Strafwetboek voor een termijn van vijf jaar.

Zesde beklagde

Zesde beklagde is een man van Belgische nationaliteit, geboren in (...). Hij is de zoon van negende beklagde en de vader van zevende beklagde. Hij beschikt over een blanco strafregister.

Rekening houdende met de aard, de ernst, de omvang en de duurtijd van de feiten, vormen een gevangenisstraf van 3 jaar en een geldboete van 1.000,00 euro, deels met uitstel van tenuitvoerlegging bekleed, een passende bestraffing als aangewezen maatschappelijke reactie tegen het deviant gedrag van beklagde die hem duidelijk moeten maken dat hij zich in de toekomst dient te schikken naar de geldende strafnormen en dat seksuele uitbuiting onder geen beding kan getolereerd worden.

De geldboete dient bij toepassing van artikel 380 §7 Strafwetboek vermenigvuldigd te worden met het aantal slachtoffer, namelijk 38, zodat de boete bepaald wordt op 38.000,00 euro.

Beklaagde werd nooit eerder veroordeeld tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan 12 maanden of tot een gelijkwaardige straf die in aanmerking genomen wordt overeenkomstig artikel 99bis van het Strafwetboek, en de opgelegde gevangenisstraf gaat vijf jaar gevangenisstraf niet te boven. De beklagde verkeert derhalve in de wettelijke voorwaarden voor uitstel van de tenuitvoerlegging van de straf.

Overeenkomstig artikel 382 § 1 Strafwetboek dient de zesde beklagde tevens veroordeeld te worden tot de ontzetting van de rechten genoemd in artikel 31 Strafwetboek voor een termijn van vijf jaar.

Zevende beklagde

Zevende beklaagde is een man van Belgische nationaliteit, geboren in (...). Hij is de zoon van zesde beklaagde en de kleinzoon van negende beklaagde. Hij één keer veroordeeld wegens een inbreuk op de verkeerswetgeving

Zevende beklaagde verzocht ter zitting van 17 september 2021 de gunst van de opschorting te willen verlenen, minstens uitstel van tenuitvoerlegging te willen verlenen.

De rechtbank is van oordeel dat, enerzijds gelet op de ernst van de feiten en om beklaagde voldoende bewust te maken van het ontoelaatbaar karakter van zijn handelen, en er anderzijds geen redenen zijn om aan te nemen dat een bestraffing disproportionele gevolgen zal teweegbrengen voor de reclassering van de beklaagde, een maatschappelijke terechtwijzing in de vorm van een straf zich opdringt zodat er geen redenen zijn om beklaagde de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling te verlenen. Bovendien heeft de hierna bepaalde straf een meer ontradende uitwerking om de beklaagde ervan te weerhouden in de toekomst nieuwe misdrijven te plegen.

Rekening houdende met de aard, de ernst, de omvang en de duurtijd van de feiten, vormen een gevangenisstraf van 2 jaar en een geldboete van 1.000,00 euro, deels met uitstel van tenuitvoerlegging bekleed, een passende bestraffing als aangewezen maatschappelijke reactie tegen het deviant gedrag van beklaagde die hem duidelijk moeten maken dat hij zich in de toekomst dient te schikken naar de geldende strafnormen en dat seksuele uitbuiting onder geen beding kan getolereerd worden.

De geldboete dient bij toepassing van artikel 380 §7 Strafwetboek vermenigvuldigd te worden met het aantal slachtoffer, namelijk 38, zodat de boete bepaald wordt op 38.000,00 euro.

Beklaagde werd nooit eerder veroordeeld tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan 12 maanden of tot een gelijkwaardige straf die in aanmerking genomen wordt overeenkomstig artikel 99bis van het Strafwetboek, en de opgelegde gevangenisstraf gaat vijf jaar gevangenisstraf niet te boven. De beklaagde verkeert derhalve in de wettelijke voorwaarden voor uitstel van de tenuitvoerlegging van de straf.

Overeenkomstig artikel 382 § 1 Strafwetboek dient de zevende beklaagde tevens veroordeeld te worden tot de ontzetting van de rechten genoemd in artikel 31 Strafwetboek voor een termijn van vijf jaar.

Achtste beklaagde

Achtste beklaagde is een vennootschap naar Belgisch recht, opgericht in 1991. Zij beschikt over een blanco straf register.

Achtste beklaagde verzocht ter zitting van 17 september 2021 de gunst van de opschorting te willen verlenen, minstens uitstel van tenuitvoerlegging te willen verlenen.

Aangezien de toepasselijke gevangenisstraf overeenkomstig artikel 381 Strafwetboek juncto 80, 4e lid Strafwetboek minimum 1 jaar bedraagt, is de minimumgeldboete overeenkomstig artikel 41bis Strafwetboek 6.000,00 euro.

De geldboete dient bij toepassing van artikel 380 §7 Strafwetboek vermenigvuldigd te worden met het aantal slachtoffer, namelijk 38, zodat de boete bepaald wordt op 228.000,00 euro.

Rekening houdende met de aard, de ernst, de omvang en de duurtijd van de feiten, vormt een geldboete van 228.000,00 euro een passende bestraffing als aangewezen maatschappelijke reactie tegen het deviant gedrag van beklaagde die haar duidelijk moeten maken dat zij zich in de toekomst

dient te schikken naar de geldende strafnormen en dat seksuele uitbuiting onder geen beding kan getolereerd worden.

Artikel 3 van de Probaticwet bepaalt dat geen opschorting kan worden verleend in het feit van die aard schijnt te zijn dat het gestraft moet worden met een hoofdstraf van meer dan vijf jaar correctionele gevangenisstraf. Artikel 8 van de Probaticwet bepaalt dat enkel uitstel van tenuitvoerlegging kan worden verleend ingeval een gevangenisstraf wordt opgelegd van meer dan 5 jaren. Artikel 18bis van diezelfde wet bepaalt dat voor de toepassing van deze wet op rechtspersonen, de daarin bepaalde strafdrempels moeten geconverteerd worden en dat een gevangenisstraf van 5 jaar moet gelezen worden als een geldboete van 120.000,00 euro.

Achtste beklaagde verkeert derhalve niet in de wettelijke voorwaarden voor uitstel van tenuitvoerlegging van de straf of opschorting van de uitspraak van veroordeling.

Gelet op het blanco strafregister van achtste beklaagde, en teneinde geen onredelijke straf op te leggen, wordt de geldboete door de rechtbank bij toepassing van artikel 83 Strafwetboek vermindert tot 50.000,00 euro.

Negende beklaagde

Negende beklaagde is een man van Belgische nationaliteit, geboren in (...). Hij is de vader van zesde beklaagde en de grootvader van zevende beklaagde. Hij beschikt over een blanco strafregister.

Negende beklaagde verzocht ter zitting van 17 september 2021 de gunst van de opschorting te willen verlenen, minstens uitstel van tenuitvoerlegging te willen verlenen.

De rechtbank is van oordeel dat, enerzijds gelet op de ernst van de feiten en om beklaagde voldoende bewust te maken van het ontoelaatbaar karakter van zijn handelen, en er anderzijds geen redenen zijn om aan te nemen dat een bestraffing disproportionele gevolgen zal teweegbrengen voor de reclassering van de beklaagde, een maatschappelijke terechtwijzing in de vorm van een straf zich opdringt zodat er geen redenen zijn om beklaagde de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling te verlenen. Bovendien heeft de hierna bepaalde straf een meer ontradende uitwerking om de beklaagde ervan te weerhouden in de toekomst nieuwe misdrijven te plegen.

Rekening houdende met de aard, de ernst, de omvang en de duurtijd van de feiten, vormen een gevangenisstraf van 3 jaar en een geldboete van 1.000,00 euro, deels met uitstel van tenuitvoerlegging bekleed, een passende bestraffing als aangewezen maatschappelijke reactie tegen het deviant gedrag van beklaagde die hem duidelijk moeten maken dat hij zich in de toekomst dient te schikken naar de geldende strafnormen en dat seksuele uitbuiting onder geen beding kan getolereerd worden.

De geldboete dient bij toepassing van artikel 380 §7 Strafwetboek vermenigvuldigd te worden met het aantal slachtoffer, namelijk 38, zodat de boete bepaald wordt op 38.000,00 euro.

Beklaagde werd nooit eerder veroordeeld tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan 12 maanden of tot een gelijkwaardige straf die in aanmerking genomen wordt overeenkomstig artikel 99bis van het Strafwetboek, en de opgelegde gevangenisstraf gaat vijf jaar gevangenisstraf niet te boven. De beklaagde verkeert derhalve in de wettelijke voorwaarden voor uitstel van de tenuitvoerlegging van de straf.

Overeenkomstig artikel 382 § 1 Strafwetboek dient de negende beklaagde tevens veroordeeld te worden tot de ontzetting van de rechten genoemd in artikel 31 Strafwetboek voor een termijn van vijf jaar.

6. De bijzondere verbeurdverklaring

Het openbaar ministerie vordert bij toepassing van de artikelen 42,1° en 382ter Strafwetboek achtste beklagde te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van het onroerend goed gelegen te 8800 Roeselare (...) en kadastraal gekend als (...) en van het onroerend goed gelegen te 8800 Roeselare, (...) en kadastraal gekend als (...).

Artikel 382ter Strafwetboek voorziet in een (verplichte) verbeurdverklaring van de goederen, als bedoeld in artikel 42,1° Strafwetboek, zelfs als zij niet de eigendom van de veroordeelde zijn. Deze verbeurdverklaring heeft niet enkel betrekking op de roerende goederen, maar ook op het onroerend goed, de kamer of enige andere ruimte.

De rechtbank stelt vast dat werd voldaan aan de formaliteiten, voorzien in artikel 35bis Wetboek van Strafvordering.

Nu het vast staat dat deze onroerende goederen jarenlang werden verhuurd door achtste beklagde om er een bordeel in te exploiteren, wordt de vordering gegrond verklaard en wordt de verbeurdverklaring uitgesproken van beide onroerende goederen.

Het openbaar ministerie vordert tevens bij toepassing van de artikelen 42,3° en 43bis Strafwetboek de bijzondere verbeurdverklaring van:

- een bedrag van 16.040,00 euro lastens eerste beklagde,
- een bedrag van 16.533,00 euro lastens tweede beklagde,
- een bedrag van 28.500,00 lastens derde beklagde,
- een bedrag van 1.500,00 lastens vierde beklagde,
- een bedrag van 152.770,00 lastens vijfde beklagde,
- een bedrag van 50.260,00 lastens zesde beklagde,
- een bedrag van 78.850,00 lastens achtste beklagde,

zijnde de op grond van de weerhouden feiten geraamde opbrengst van de vervolgte misdrijven, zijnde:

- hetzij de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen;
- hetzij de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld;
- hetzij de inkomsten uit de belegde voordelen;

waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de beklagde, de geldwaarde daarvan dient te ramen (equivalent).

Bij de begroting van de vermogensvoordelen die uit het misdrijf zijn verkregen zoals bepaald in artikel 42,3° Strafwetboek, dient de rechter geen aftrek te doen van de kosten die verbonden zijn aan het plegen van het misdrijf, noch van de aankoopprijs van de goederen die het misdrijf mogelijk hebben gemaakt, ongeacht of die goederen al dan niet wettelijk zijn verkregen of in bezit zijn van de beklagde (zie bv. Cass. 14 oktober 2014, P.13.1970.N).

Het vermogensvoordeel in de zin van artikel 42,3° Strafwetboek is aldus niet gelijk te stellen met de nettowinst die de beklagde in concreto heeft verkregen als rechtstreeks gevolg van het gepleegde misdrijf.

De berekening van de vermogensvoordelen door de verbalisanten geschiedde aan de hand van analyse van de overzichten van de cashstortingen en overschrijvingen op de bankrekeningen van beklagden aan de hand van de mededelingen bij de stortingen/overschrijvingen en waarvan aldus

vast staat dat zij inkomsten uit de prostitutie waren, zodat de begroting van het vermogensvoordeel geenszins een overschatting betreft.

Teneinde de financiële toestand van beklagden niet blijvend te hypothekeren en om hen aldus geen onredelijk zware straf op te leggen, wordt het door het openbaar ministerie gevorderd bedrag overeenkomstig artikel 43*bis* lid 7 Strafwetboek gematigd door de rechtbank.

De vordering wordt afgewezen lastens eerste en vijfde beklagde, gelet op respectievelijk het verval van strafvordering in hoofde van eerste beklagde en de vrijspraak van vijfde beklagde.

De vordering lastens tweede, derde, vierde, zesde en achtste beklagde is in de hierna bepaalde mate gegrond.

In hoofde van tweede beklagde wordt een bedrag van 3.500,00 euro verbeurd verklaard.

In hoofde van derde beklagde wordt een bedrag van 5.000,00 euro verbeurd verklaard.

In hoofde van vierde beklagde wordt een bedrag van 300,00 euro verbeurd verklaard.

In hoofde van zesde beklagde wordt een bedrag van 10.000,00 euro verbeurd verklaard.

In hoofde van achtste beklagde wordt een bedrag van 15.000,00 euro verbeurd verklaard.

B. OP BURGERLIJK GEBIED

1. De vordering van L.S.C.E.

De vordering van deze burgerlijke partij is regelmatig naar vorm en tijd en ontvankelijk en gegrond in de mate zoals hierna bepaald.

De vordering is ongegrond lastens eerste, vierde en vijfde beklagde. Voor wat vierde beklagde betreft, was zijn pas actief in augustus 2020, terwijl de feiten gepleegd ten nadele van de burgerlijke partij zich situeren tot aan de controle op 4 december 2019.

De bewezen verklaarde tenlasteleggingen staan in noodzakelijk oorzakelijk verband met de schadelijke gevolgen die door de burgerlijke partij werden geleden. Tweede, derde, zesde, zevende, achtste en negende beklagde zijn als enige aansprakelijk voor de geleden schade en zijn er dan ook toe gehouden deze schade te vergoeden.

De burgerlijke partij vordert een materieel moreel vermengde schadevergoeding van 1.500,00 euro meer intresten en een rechtsplegingsvergoeding van 520,00 euro.

Deze burgerlijke partij is slachtoffer van seksuele exploitatie, mensensmokkel. Het staat vast dat deze burgerlijke partij hierdoor materiële en morele schade heeft geleden.

Nopens de morele schade merkt de rechtbank op dat deze schade per definitie onherstelbaar is, en de vergoeding uit dien hoofde daarom slechts een vorm van troost, een 'compensatie' die tot doel heeft de pijn, de smart of enig ander moreel leed te lenigen. Voor de begroting van de geldelijke compensatie voor morele schade is het quasi onmogelijk om deze vergoeding te meten naar de reële inhoud en de omvang van de schade. Geen enkele rechter heeft immers het vermogen om deze delicate menselijke schade die zich afspeelt in het hart en de geest van mensen te lenigen of accuraat

in geld te begroten.

Hoewel zeker en vaststaand leent deze schade zich naar het oordeel van de rechtbank niet tot een mathematisch juiste becijfering. De rechtbank laat zich dan ook leiden tot wat zij passend en billijk acht en kent een materieel en moreel vermengde schadevergoeding van 1.500,00 euro toe, meer intresten vanaf 4 december 2019.

Gelet op de bepalingen van artikel 162bis, 1e lid van het Wetboek van Strafvordering en het KB van 26.10.2007 (BS 09.11.2007), worden beklagden tevens veroordeeld om een geïndexeerde rechtsplegingsvergoeding van 520,00 euro te betalen.

2. De vordering van I.R.J.V.

De vordering van deze burgerlijke partij is regelmatig naar vorm en tijd en ontvankelijk en gegrond in de mate zoals hierna bepaald.

De vordering is ongegrond lastens eerste en vijfde beklagde, gelet op respectievelijke het verval van strafvordering en de vrijspraak in hunnen hoofde.

De bewezen verklaarde tenlasteleggingen staan in noodzakelijk oorzakelijk verband met de schadelijke gevolgen die door de burgerlijke partij werden geleden. Tweede, derde, vierde, zesde, zevende, achtste en negende beklagde zijn als enige aansprakelijk voor de geleden schade en zijn er dan ook toe gehouden deze schade te vergoeden.

De burgerlijke partij vordert een materieel moreel vermengde schadevergoeding van 5.000,00 euro meer intresten en een rechtsplegingsvergoeding van 520,00 euro.

Deze burgerlijke partij was meer dan één jaar slachtoffer van seksuele exploitatie en mensensmokkel, georganiseerd door beklagden. Het staat vast dat deze burgerlijke partij hierdoor materiële en morele schade heeft geleden.

Nopens de morele schade merkt de rechtbank op dat deze schade per definitie onherstelbaar is, en de vergoeding uit dien hoofde daarom slechts een vorm van troost, een 'compensatie' die tot doel heeft de pijn, de smart of enig ander moreel leed te lenigen. Voor de begroting van de geldelijke compensatie voor morele schade is het quasi onmogelijk om deze vergoeding te meten naar de reële inhoud en de omvang van de schade. Geen enkele rechter heeft immers het vermogen om deze delicate menselijke schade die zich afspeelt in het hart en de geest van mensen te lenigen of accuraat in geld te begroten.

Hoewel zeker en vaststaand leent deze schade zich naar het oordeel van de rechtbank niet tot een mathematisch juiste becijfering. De rechtbank laat zich dan ook leiden tot wat zij passend en billijk acht en kent een materieel en moreel vermengde schadevergoeding van 3.000,00 euro toe, meer intresten vanaf 18 augustus 2020.

Gelet op de bepalingen van artikel 162bis, 1e lid van het Wetboek van Strafvordering en het KB van 26.10.2007 (BS 09.11.2007), worden beklagden tevens veroordeeld om een geïndexeerde rechtsplegingsvergoeding van 845,00 euro te betalen.

3. De overige burgerlijke belangen

Voor zoveel als nodig worden de overige burgerlijke belangen overeenkomstig artikel 4 al. 2 van de wet van 17 april 1878 houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering zoals

vervangen bij artikel 2 van de Wet van 13 april 2005, ambtshalve aangehouden.

TOEGEPASTE WETTEN

De rechtbank houdt rekening met de volgende artikelen die de bestanddelen van de misdrijven en de strafmaat bepalen, en het taalgebruik in gerechtszaken regelen:

artikelen 2, 25, 40, 41bis, 42, 43, 65 lid 1, 65 lid 2, 66, 83, 100ter, 283, 284, 380 §§ 1.1°, 2°, 3° en 7, 380 §§ 3.2° en 7, 381, 382 §§ 1 en 4, 383 bis §§ 2,4 en 5, 389 § 1 lid 1, 433 quinquies §§ 1.1°, 2 en 4 en 433 novies §§ 1 en 5 van het strafwetboek;

artikelen 1382 en 1383 van het burgerlijk wetboek;

artikel 367 van het wetboek van strafvordering;

artikelen 44 en 45 van het strafwetboek;

artikelen 11, 12, 14, 31, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935;

artikelen 130, 162, 182, 184, 185, 186, 189, 190, 191, 194, 195, 227 en 282 van het wetboek van strafvordering;

artikel 2 van de wet van 04.10.1867, gewijzigd bij het enig artikel van de wet van 06.02.1985;

alsmede alle overige in de dagvaarding vermelde en hiervoor aangehaalde wetsartikelen.

DE RECHTBANK,

recht doende op tegenspraak ten aanzien van **C.D.A.M., R.R.G.P., V.F.J.M., T.M.R., T.M., n.v. I.T. en T.G.R.**

Recht doende bij verstek ten aanzien van **V.P.J. en V.K.**

Verbeterd de dagvaarding onder tenlastelegging D.1 door de woorden "V.F.J.M." te schrappen.

Op strafgebied

Ten aanzien van V.P.J., eerste beklaagde

Verklaart de strafvordering in hoofde van V.P.J. vervallen ingevolge zijn overlijden.

Ten aanzien van C.D.A.M., tweede beklaagde

Verklaart de feiten onder de tenlasteleggingen A, B, C.2, D.1 en E.2 bewezen in hoofde van C.D.A..

Stelt vast dat dat de misdrijven die het voorwerp waren van het in kracht van gewijsde gegaan vonnis van de correctionele rechtbank Antwerpen, afdeling Antwerpen, kamer AC10 van 19 oktober 2020 en de thans aanhangige feiten, aan voormeld vonnis voorafgaand, samen de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van eenzelfde misdadig opzet.

Zegt voor recht dat de straf die reeds werd uitgesproken bij het in kracht van gewijsde gegaan vonnis van de correctionele rechtbank Antwerpen, afdeling Antwerpen, kamer AC10 van 19 oktober 2020, niet volstaat als bestraffing voor het geheel van deze misdrijven.

Veroordeelt C.D.A.M., bij toepassing van artikel 65 lid 1 en 2 van het Strafwetboek, bijkomend tot:

- een **gevangenisstraf** van 30 maanden
en
- een **geldboete** van **250,00 EUR**, verhoogd met 70 opdecimen en gebracht op **2.000,00 EUR**. Bij toepassing van artikel 380 §7 Strafwetboek is de geldboete **38** maal **250,00 EUR** en vermeerderd met **70 opdecimen** en gebracht op **76.000,00 EUR**.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van onderhavig vonnis, gelet op artikel 8 der wet van 29 juni 1964, binnen de perken van artikel 14 van dezelfde wet, **uitgesteld** wordt voor een termijn van **DRIE (3) JAAR** voor wat **betreft 3/4^{en} van de uitgesproken geldboete**.

Verklaart overeenkomstig de artikelen 42,3° en 43bis Strafwetboek een bedrag van **3.500,00 EUR verbeurd** in het vermogen van **C.D.A.M.**.

Zegt voor recht dat de lastens beklagde in beslag genomen en op rekening van het COIV gestorte gelden ten bedrage van 140,00 EUR + 655,00 EUR + 330,00 EUR + 1.071,00 EUR + 1.615,00 EUR + 230 dollar ten belope van het vebeurd verklaard bedrag mag worden toegerekend.

Veroordeelt C.D.A.M. tot betaling van:

- een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand;
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 50,00 EUR in uitvoering van artikel 1 en 2 van het Koninklijk besluit van 28 augustus 2020 tot wijziging van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken (B.S., 03.09.2020);
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op $4/15 \times 3.851,53 = 1.027,07$ EUR.

Ten aanzien van R.R.G.P., derde beklagde

Verklaart de feiten onder de **tenlasteleggingen A, B, C.2, D.1 en E.2 voor de periode van 1 maart 2018 tot 1 april 2019 niet bewezen** in hoofde van R.R.G.P. en spreekt hem daarvoor vrij zonder kosten.

Verklaart de feiten onder de **tenlasteleggingen A, B, C.2, D.1, E.2 voor de periode vanaf 1 april 2019 tot 18 augustus 2020 en tenlastelegging F bewezen** in hoofde van R.R.G.P. en veroordeelt hem uit dien hoofde, bij toepassing van artikel 65 lid 1 Strafwetboek, tot:

- een gevangenisstraf van 3 jaar
en
- een geldboete van 1.000,00 EUR, verhoogd met 70 opdecimen en gebracht op **8.000,00 EUR**. Bij toepassing van artikel 380 §7 Strafwetboek is de geldboete **38** maal **1.000,00 EUR** en vermeerderd met 70 opdecimen en gebracht op **304.000,00 EUR**.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van onderhavig vonnis, gelet op artikel 8 der wet van 29 juni 1964, binnen de perken van artikel 14 van dezelfde wet, **uitgesteld** wordt voor een termijn van **VIJF (5) JAAR** voor wat **betreft de uitgesproken gevangenisstraf met uitzondering van de reeds ondergane hechtenis** en voor een termijn van **DRIE (3) JAAR** voor wat betreft **9/10^{en} van de uitgesproken geldboete**.

Ontzet R.R.G.P. wegens de bewezen verklaarde feiten van de voormelde tenlasteleggingen van de uitoefening van de rechten genoemd in artikel 31 Strafwetboek overeenkomstig artikel 382 § 1 Strafwetboek voor een termijn van vijf jaar.

Verklaart overeenkomstig de artikelen 42,3° en 43bis Strafwetboek een bedrag van **5.000,00 EUR** verbeurd in het vermogen van **R.R.G.P.**.

Veroordeelt **R.R.G.P.** tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders;
- een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand;
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 50,00 EUR in uitvoering van artikel 1 en 2 van het Koninklijk besluit van 28 augustus 2020 tot wijziging van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken (B.S., 03.09.2020);
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op $2/15 \times 3.851,53 = 513,54$ EUR.

Ten aanzien van V.F.J.M., vierde beklagde

Verklaart de feiten onder de tenlastelegging **D.2 bewezen** in hoofde van V.F.J.M. en veroordeelt haar uit dien hoofde, bij toepassing van artikel 65 lid 1 van het Strafwetboek, tot:

- een gevangenisstraf van **1 jaar**
en
- een geldboete van **1.000,00 EUR**, verhoogd met 70 opdecimen en gebracht op **8.000,00 EUR**.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van onderhavig vonnis, gelet op artikel 8 der wet van 29 juni 1964, binnen de perken van artikel 14 van dezelfde wet, **uitgesteld** wordt voor een termijn van **VIJF (5) JAAR** voor wat betreft **de uitgesproken gevangenisstraf** en voor een termijn van **DRIE (3) JAAR** voor wat betreft **9/10^{en} van de uitgesproken geldboete**.

Ontzet V.F.J.M. wegens de bewezen verklaarde feiten van de voormelde tenlastelegging van de uitoefening van de rechten genoemd in artikel 31 Strafwetboek overeenkomstig artikel 382 § 1 Strafwetboek voor een termijn van vijf jaar.

Verklaart overeenkomstig de artikelen 42,3° en 43bis Strafwetboek een bedrag van **300,00 EUR verbeurd** in het vermogen van V.F.J.M..

Veroordeelt **V.F.J.M.** tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders;
- een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand;

- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 50,00 EUR in uitvoering van artikel 1 en 2 van het Koninklijk besluit van 28 augustus 2020 tot wijziging van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken (B.S., 03.09.2020);
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op $1/15 \times 3.851,53 = 256,77$ EUR.

Ten aanzien van V.K., vijfde beklagde

Verklaart de feiten van **de tenlasteleggingen A, B, C.2, D.1 en E.2 niet bewezen** in hoofde van V.K. en spreekt haar daarvoor vrij zonder kosten.

Ten aanzien van T.M.R. zesde beklagde

Verklaart de feiten onder de **tenlastelegging E.1 niet bewezen** in hoofde van T.M.R. en spreekt hem daarvoor **vrij** zonder kosten.

Verklaart de feiten onder de **tenlastelegging C.1 bewezen** in hoofde van T.M.R. en **veroordeelt** hem uit dien hoofde, bij toepassing van artikel 65 lid 1 van het Strafwetboek, tot:

- een **gevangenisstraf van 3 jaar en**
- een **geldboete van 1.000,00 EUR**, verhoogd met 70 opdecimen en gebracht op **8.000,00 EUR**. Bij toepassing van artikel 380 §7 Strafwetboek is de geldboete **38** maal **1.000,00 EUR** en vermeerderd met **70 opdecimen** en gebracht op **304.000,00 EUR**.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van onderhavig vonnis, gelet op artikel 8 der wet van 29 juni 1964, binnen de perken van artikel 14 van dezelfde wet, **uitgesteld** wordt voor een termijn van **VIJF (5) JAAR** voor wat betreft **2/3en van de uitgesproken gevangenisstraf** en voor een termijn van **DRIE (3) JAAR** voor wat betreft **3/4en van de uitgesproken geldboete**.

Ontzet T.M.R. wegens de bewezen verklaarde feiten van de voormelde tenlastelegging van de uitoefening van de rechten genoemd in artikel 31 Strafwetboek overeenkomstig artikel 382 § 1 Strafwetboek voor een termijn van vijf jaar.

Verklaart overeenkomstig de artikelen 42,3° en 43bis Strafwetboek een bedrag van **10.000,00 EUR** verbeurd in het vermogen van T.M.R..

Veroordeelt T.M.R. tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders;
- een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand;
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 50,00 EUR in uitvoering van artikel 1 en 2 van het Koninklijk besluit van 28 augustus 2020 tot wijziging van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de

gerechtskosten in strafzaken (B.S., 03.09.2020);

- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op $2/15 \times 3.851,53 = 513,54$ EUR.

Ten aanzien van T.M., zevende beklagde

Verklaart de feiten onder de **tenlastelegging E.1 niet bewezen** in hoofde van T.M. en spreekt hem daarvoor vrij zonder kosten.

Verklaart de feiten onder de **tenlastelegging C.1 bewezen** in hoofde van T.M. en veroordeelt hem uit dien hoofde, bij toepassing van artikel 65 lid 1 van het Strafwetboek, tot:

- een **gevangenisstraf van 2 jaar en**
- een **geldboete van 1.000,00 EUR**, verhoogd met 70 opdecimen en gebracht op **8.000,00 EUR**. Bij toepassing van artikel 380 §7 Strafwetboek is de geldboete **38** maal **1.000,00 EUR** en vermeerderd met **70 opdecimen** en gebracht op **304.000,00 EUR**.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van onderhavig vonnis, gelet op artikel 8 der wet van 29 juni 1964, binnen de perken van artikel 14 van dezelfde wet, **uitgesteld** wordt voor een termijn van **VIJF (5) JAAR** voor wat betreft **2/3^{en} van de uitgesproken gevangenisstraf** en voor een termijn van **DRIE (3) JAAR** voor wat betreft **9/10^{en} van de uitgesproken geldboete**.

Ontzet T.M. wegens de bewezen verklaarde feiten van de voormelde tenlasteleggingen van de uitoefening van de rechten genoemd in artikel 31 Strafwetboek overeenkomstig artikel 382 § 1 Strafwetboek voor een termijn van vijf jaar.

Veroordeelt T.M. tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders;
- een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand;
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 50,00 EUR in uitvoering van artikel 1 en 2 van het Koninklijk besluit van 28 augustus 2020 tot wijziging van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken (B.S., 03.09.2020);
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op $2/15 \times 3.851,53 = 513,54$ EUR.

Ten aanzien van n.v. I.T., achtste beklagde

Verklaart de feiten onder de **tenlastelegging E.1 niet bewezen** in hoofde van n.v. I.T. en spreekt haar daarvoor **vrij** zonder kosten.

Verklaart de feiten onder de **tenlastelegging C.1 bewezen** in hoofde van n.v. I.T. en **veroordeelt**, haar uit dien hoofde, bij toepassing van artikel 65 lid 1 van het Strafwetboek, tot:

- een geldboete van **5.000,00 EUR**, verhoogd met 70 opdecimen en gebracht op **400.000,00 EUR**.

Verklaart overeenkomstig de artikelen 42,1° en 382ter Strafwetboek **de onroerend goederen:**

- gelegen te 8800 Roeselare (...) en kadastraal gekend als (...)
- gelegen te 8800 Roeselare (...) en kadastraal gekend als (...);

verbeurd in het vermogen van **n.v. I.T.**.

Verklaart overeenkomstig de artikelen 42,3° en 43bis Strafwetboek een bedrag van **15.000,00 EUR verbeurd** in het vermogen van **n.v. I.T.**.

Veroordeelt **n.v. I.T.** tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders;
- een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand;
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 50,00 EUR in uitvoering van artikel 1 en 2 van het Koninklijk besluit van 28 augustus 2020 tot wijziging van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken (B.S., 03.09.2020);
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op $2/15 \times 3.851,53 = 513,54$ EUR.

Ten aanzien van T.G.R., negende beklaagde

Verklaart de feiten onder de tenlastelegging E.1 niet bewezen in hoofde van T.G.R. en spreekt hem daarvoor vrij zonder kosten.

Verklaart de feiten onder de **tenlasteleggingen C.1 en G bewezen** in hoofde van T.G.R. en veroordeelt hem uit dien hoofde, bij toepassing van artikel 65 lid 1 van het Strafwetboek, tot:

- een gevangenisstraf van 3 jaar
en
- een geldboete van 1.000,00 EUR, verhoogd met 70 opdecimen en gebracht op 8.000,00 EUR.

Bij toepassing van artikel 380 §7 Strafwetboek is de geldboete 38 maal 1.000,00 EUR en vermeerderd met 70 opdecimen en gebracht op 304.000,00 EUR.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van onderhavig vonnis, gelet op artikel 8 der wet van 29 juni 1964, binnen de perken van artikel 14 van dezelfde wet, **uitgesteld** wordt voor een termijn van **VIJF (5) JAAR** voor wat betreft **2/3° van de uitgesproken gevangenisstraf** en voor een termijn van **DRIE (3) JAAR** voor wat betreft **3/4° van de uitgesproken geldboete**.

Ontzet T.G.R. wegens de bewezen verklaarde feiten van de voormelde tenlasteleggingen van de

uitoefening van de rechten genoemd in artikel 31 Strafwetboek overeenkomstig artikel 382 § 1 Strafwetboek voor een termijn van vijf jaar.

Veroordeelt T.G.R. tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders;
- een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand;
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 50,00 EUR in uitvoering van artikel 1 en 2 van het Koninklijk besluit van 28 augustus 2020 tot wijziging van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken (B.S., 03.09.2020);
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op $2/15 \times 3.851,53 = 513,54$ EUR.

Nopens de overtuigingsstukken

Verklaart overeenkomstig de artikelen 42, 1° en 43, lid 1 Strafwetboek, en voor zoveel als nodig overeenkomstig artikel 382ter Strafwetboek, **de overtuigingsstukken KO.3576/2018, KO3577/2018, KO.3578/2018, KO.3579/2018, KO.3581/2018, KO.3582/2018, KO.3583/2018, KO.3584/2018, KO.3585/2018, KO.4075/2019, KO.0209/2020, 1(0,210/2020, BG.1756/2021, BG.1757/2021, BG.1758/2021, BG.1759/2021, BG.1755/2021, BG.1753/2021, BG.1766/2021, BG.1310/2021 en SIN nr. BADW7013** welke eigendom zijn van de veroordeelden en het voorwerp uitmaken dan wel gediend hebben of bestemd waren voor het plegen van de hiervoor bewezen verklaarde misdrijven **verbeurd**.

Stelt de **overtuigingsstukken KO.3580/2018, KO.3587/2018, KO.4241/2019, BG.5986/2020, BG.5985/2020, BG5823/2020, 5764/2020, BG.1761/2021, BG.1762/2021, BG.1763/2021, BG.1764/2021, BG.1765/2021, SIN nr. BAAB1805, SIN nr. BAAB1806, SIN nr. BAAB1804 en BG.1367/2021** terbeschikking van het openbaar ministerie om er mee te handelen als naar recht.

Beveelt de teruggave van het overtuigingsstuk **KO.1056/2020** aan de rechtmatige eigenaar, zijnde **M.L.S.**.

Beveelt de teruggave van het lastens **C.B.F.G.** in beslag genomen en op rekening van het COIV gestorte gelden ten bedrage van 3.140,00 euro.

Beveelt de teruggave van het lastens **B.H.R.** in beslag genomen en op rekening van het COIV gestorte gelden ten bedrage van 995,00 euro.

Op burgerlijk gebied

Verklaart de vordering van **L.S.C.E.** ontvankelijk en als volgt gegrond.

Veroordeelt C.D.A.M., R.R.G.P., Y.M.R., T.M., n.v. I.T. en T.G.R. om solidair te betalen aan deze burgerlijke partij de som van **1.500,00 EUR** meer de vergoedende intresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf 4 december 2019 tot heden en vanaf heden tot de dag der algehele betaling meer de moratoire intresten, eveneens aan de wettelijke intrestvoet.

Veroordeelt hen tevens tot het betalen van een **rechtsplegingsvergoeding** aan deze burgerlijke partij,

begroot op **520,00 EUR**.

Verklaart de vordering van **I.R.J.V.** ontvankelijk en als volgt gegrond.

Veroordeelt C.D.A.M., R.R.G.P., V.F.J.M., T.M.R., T.M., n.v. I.T., T.G.R. om te betalen aan deze burgerlijke partij de som van **3.000,00 EUR**, meer de vergoedende intresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf 18 augustus 2020 tot heden en vanaf heden tot de dag der algehele betaling meer de moratoire intresten, eveneens aan de wettelijke intrestvoet.

Veroordeelt hen tevens tot het betalen van een **rechtsplegingsvergoeding** aan deze burgerlijke partij, begroot op **845,00 EUR**.

Houdt de overige burgerlijke belangen overeenkomstig artikel 4 al. 2 van de wet van 17 april 1878 houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering zoals vervangen bij artikel 2 van de Wet van 13 april 2005, ambtshalve aan.

Alles wat voorafgaat werd overeenkomstig de bepalingen van de wet op het gebruik der talen in het Nederlands behandeld, met uitzondering van de tweede en derde beklaagden die werden bijgestaan door een tolk Nederlands-Spaans.

Dit vonnis is in openbare zitting uitgesproken op vrijdag **05 november 2021** door de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge, kamer B.15, samengesteld uit:

C.B., alleenrechtsprekend rechter in de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge;

In aanwezigheid van D.W.K., substituut procureur des Konings West-Vlaanderen;
Met bijstand van griffier V.L.